

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118218000
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118218000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v sporovej právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného zástupcom: ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, zastúpenému zástupcom MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, v konaní o zaplatenie sumy 378,25 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/63/2018-187 zo dňa 10. januára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/63/2018-187 zo dňa 10. januára 2019 v napadnutom výroku, ktorým bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 348,25 Eur s príslušenstvom a vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) v poradí prvým výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 348,25 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 348,25 Eur od 26.01.2018 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V poradí druhým výrokom okresný súd vo zvyšku žalobu zamietol. V poradí tretím výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. S poukazom na Čl. 8 CSP, Čl. 4 ods.1, 2 CSP, Čl. 15 ods. 1, 2 CSP, § 186 ods. 2 veta prvá CSP, § 191 ods. 1 CSP, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „Zákon č. 381/2001 Z.z.“), § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej aj len „Občiansky zákonník“), § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 580 Občianskeho zákonníka, § 581 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z., § 797 ods.3 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. okresný súd žalobe čiastočne vyhovel. Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 04.12.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Hyundai i30, EČV: KM 666 BF, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenej J. Lutišanovej. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla BMX X5, EČV: ZA723EZ, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Uvedené skutkové okolnosti boli

nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo okresný súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

3. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný namietal aktívnu legitimáciu, nakoľko mal za to, že poškodený nemohol platne postúpiť svoju pohľadávku. Okresný súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2017 (ďalej aj len „Zmluvy“) je daná aktívna legitimácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska započítanie má charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia (vid Fekete: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2.diel, 2011, str. 1708). V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 1.050,- Eur. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 27.12.2017. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 27.12.2017 nepochybne vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 1.050,- Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 1.050,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 2017102. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú (č.l. 7 spisu). Z toho dôvodu okresný súd posúdil, že je daná aktívna legitimácia žalobcu. „K danému záveru súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp.zn. 3Cob/220/2017, v ktorom je vyslovený totožný názor v obdobnej veci, v zmysle ktorého zmluvou o postúpení došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom a teda úhrada nájomného supluje samotné postúpenie a teda je daná aktívna legitimácia, pričom nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka.“

4. Zároveň nebolo podľa okresného súdu sporné, že poškodený dňa 08.12.2017 uzavrel Zmluvu o nájme č. 98/2017, na základe ktorej poškodený si prenajal motorové vozidlo zn. VW Passat, a to na obdobie od 08.12.2017, pričom nájom skončil dňa 27.12.2017. „Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 2017102 za prenájom vozidla v dĺžke 20 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 51,- Eur spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- Eur, predstavovalo celkovú sumu za prenájom 1.050,- Eur. (l.č. 16 spisu)- medzi stranami nebolo sporné prenajaté vozidlo, ani jeho primeranosť, ani výška denného nájmu.“

5. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný listom z 10.01.2018 oznámil žalobcovi, že ukončil likvidáciu poisťnej udalosti a poukazuje náhradu škody za prenájom vozidla vo výške 671,75 Eur, keďže dĺžka prenájmu náhradného vozidla bola priznaná v trvaní 14 dní, nakoľko z faktúry vyplýva dátum dodania tovaru, poskytnutie služby 21.12.2017. Zníženie nákladov tiež predstavuje aj výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu prenájmu náhradného vozidla, spolu vo výške 42,25 Eur. Hoci daná listina a jej doručenie nebolo osobitne preukázané pred súdom, obe strany zhodne tvrdili existenciu danej listiny, jej doručenie a jej obsah a teda okresný súd posúdil, že neexistuje dôvodná pochybnosť o jej pravdivosti s poukazom na § 151 a § 186 CSP. Okresný súd však konštatoval, že „z ničoho nevyplýva výpočet znížených nákladov, dané oznámenie neobsahuje žiadnu prílohu, či výpočet znížených nákladov. Žiadny výpočet,... nebol súdu predložený, preukázaný.“

6. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že mal preukázané, že žalovaný oznámil ukončenie likvidácie poškodenému listom zo dňa 10.01.2018 s tým, že opravovni bude poukázaná suma 671,75 Eur. Z predloženej faktúry č. 1175017 vystavenej opravovňou ALTERIA MOTOR, s.r.o. zo dňa 21.12.2017 vyplýva fakturácia za opravu poškodeného vozidla v sume 3.797,29 Eur s DPH. (č.l. 36 spisu). Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode a teda ku škode na vozidle poškodenej. Nebola sporná ani výška denného nájmu. Spornou skutočnosťou zostala doba trvania opravy, teda dĺžka nájmu. Porovnatelnosť poškodeného vozidla a náhradného vozidla nebola sporná. Okresný súd poukázal na to, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Zároveň je potrebné stanoviť výšku škody vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, výška náhrady je daná vo výške účelne vynaloženej

(R7/1992). Medzi stranami bola sporná iba dĺžka trvania nájmu, preto okresný súd skúmal účelnosť dĺžky trvania nájmu.

7. Z predloženého čestného prehlásenia zo dňa 27.12.2017 vyplýva, že poškodený prehlásil, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo v dôsledku poistnej udalosti č. 4780590156 zo dňa 04.12.2017 v autoservise až do uhradenia krycieho listu a prenájom vozidla do vrátenia jeho vozidla bol nevyhnutný. Okresnému súdu bolo predložené Potvrdenie o odovzdaní a prevzatí vozidla z autoservisu, z ktorého vyplýva prehlásenie autoservisu, že poškodené vozidlo bolo prevzaté do servisu za účelom opravy dňa 05.12.2017 a odovzdané držiteľovi dňom doručenia krycieho listu dňa 27.12.2017. Potvrdenie je opatrené podpisom a pečiatkou servisu. (č.l. 61 spisu). Okresný súd ustálil, že z uvedeného vyplýva, že vozidlo bolo dané do opravy dňa 05.12.2017, ale poškodená si prenajala vozidlo až dňa 08.12.2017, z čoho možno usúdiť, že poškodená nepredlžovala nájom, ale nájomný vzťah existoval iba nevyhnutnú dobu. Teda aj napriek vzniku škody a odovzdania vozidla do opravy, poškodená si prenajala náhradné vozidlo až 08.12.2017.

8. Okresný súd uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení pri výpočte škody vychádzal z dĺžky nájmu uvedenej vo faktúre vystavenej uvedeným servisom dňa 21.12.2017. Zároveň poukázal na ustálenú judikatúru súdov, z ktorej vyplýva, že poisťovateľ je povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, t.j. po dobu, kedy je motorové vozidlo v oprave. Žalovaný pri svojom určení výšky plnenia namietal iba dĺžku trvania opravy vzhľadom na vystavenie faktúry dňa 21.12.2017 a trvanie nájmu do 27.12.2017. Žalovaný teda „pri výpočte výšky plnenia vychádzal z posúdenia, ako mu vyhovovalo, keďže na jednej strane si je vedomý svojej povinnosti poskytnúť plnenie za nájom náhradného vozidla počas opravy, ale zároveň posúdil, že oprava bola do 21.12.2017 (pričom vychádzal bez ďalšieho iba z dátumu na faktúre), teda priznal nájomné iba za 14 dní, t.j. od 08.12.2017 do 21.12.2017.“ Sám žalovaný uviedol, že je povinný nahradiť náklady, kým je vozidlo v oprave. Z faktúry síce vyplýva dátum vystavenia 21.12.2017, avšak z toho nevyplýva, že vozidlo bolo servisom odovzdané poškodenej v ten deň. Z predložených listín, a to predovšetkým z listu žalovaného vyplýva, že žalovaný oznámil ukončenie likvidácie poškodenej listom zo dňa 10.01.2018 s tým, že opravovni bude poukázaná suma 671,75 Eur. Krycí list bol servisu doručený dňa 27.12.2017, čo bolo medzi stranami nesporné, žalobcovo tvrdenie nebolo žalovaným namietané, ani vyvrátené, ani rozporované v tejto časti, preto okresný súd v zmysle CSP túto skutočnosť osobitne nedokazoval, medzi stranami bola nesporná a nebola rozporovaná. Žalobca uviedol, že servis po doručení krycieho listu bezodkladne informoval poškodenú a v rovnaký deň poškodená vrátila vozidlo, t.j. 27.12.2017. Uvedené vyplývalo aj z čestného prehlásenia a dané skutočnosti okresný súd posúdil ako nesporné medzi stranami, a to s poukazom na § 151 a § 186 CSP. Teda je možné konštatovať, že vozidlo bolo v oprave do 27.12.2017. „Faktúra je síce vydaná dňa 21.12.2017, avšak je nepochybné, že krycí list bol servisu doručený až 27.12.2017, servis bezodkladne informoval poškodeného, ktorý v ten deň vrátil náhradné vozidlo.“

9. Posúdil okresný súd ako nesporné, že vozidlo bolo v oprave od 05.12.2017, a poškodená až od 08.12.2017 si prenajala vozidlo, keďže podľa jej uvedenia vyplývajúce v čestnom prehlásení, bolo nevyhnutné prenajať vozidlo. Poškodená síce nevystupovala ako podnikateľský subjekt, avšak je nesporné, že v súčasnom živote je vozidlo pre bežného jednotlivca nevyhnutnosťou a to viac, pokiaľ je zamestnaný, má rodinu. Je nepochybné, že poškodená mala vozidlo k dispozícii, ktoré bolo poškodené nie jej zavinením a počas opravy vozidla bola obmedzená v tomto smere, preto si vozidlo prenajala. Predsa poškodená nemôže byť obmedzovaná zavinením iného. Okresný súd posúdil, že poškodená potrebovala vozidlo, čo aj sama prehlásila v liste z 27.12.2017 a žalovaný uvedenú skutočnosť nerozporoval. Teda žalovaný nerozporoval ani výšku nájomného, ani nutnosť a účelovosť prenájmu, namietal iba dĺžku nájmu. Faktúra v servise síce bola vystavená dňa 21.12.2017, avšak vozidlo bolo odovzdané poškodenej dňa 27.12.2017, keďže až v ten deň bol doručený servisu krycí list. Dovtedy teda servis vozidlo neodovzdal, keďže nebola oprava uhradená. Túto úhradu, či vystavenie krycieho listu, poškodená nemohla ovplyvniť. Po doručení krycieho listu, servis ihneď informoval poškodenú, ktorá ihneď náhradné vozidlo vrátila. Je nepochybné, že poškodená nepredlžovala trvanie nájmu, ale vozidlo ihneď vrátila po oznámení servisu, že si vozidlo môže vyzdvihnúť. Poškodená predsa nemala ako vedieť, že vozidlo je opravené. Danú skutočnosť oznamuje servis svojim klientom, čo je bežná prax. Nebol dôvod, aby servis vyzval poškodenú skôr, keďže nebola úhrada, resp. vystavenie krycieho listu, pretože faktúru mal uhradiť žalovaný. Bolo vecou žalovaného promptne konať, aby nedochádzalo k predlžovaniu nájmu. Žalovanému tak trvalo niekoľko dní, kým od vystavenia faktúry doručil servisu

krycí list, a to bez ohľadu na dátum jeho vystavenia. Podstatné je totiž to, kedy bol servisu odovzdaný/doručený. Poškodená nemala a vedomosť o tejto komunikácii medzi servisom a žalovaným (stranami to ani nebolo tvrdené) a ani nemohla ovplyvniť ten priebeh. Avšak hneď, ako jej bolo oznámené od servisu, že si vozidlo môže prevziať, vrátila náhradné vozidlo.

10. Okresný súd zároveň poukázal na § 11 ods. 6 a 7 Zákona č. 381/2001 Z.z., v zmysle ktorého poistná udalosť je vybavená skončením šetrenia oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Teda za opodstatnenú dobu nájmu náhradného vozidla treba považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov. Skutočnosť, že servis „čakal“ na vydanie krycieho listu, je prirodzené, keďže oprava vozidla je zmluvou o dielo, ktorej znakom je odplatnosť a oprava je teda skončená poskytnutím plnenia a teda do tej doby je potrebné náklady za prenájom považovať za účelné. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 1Cob 85/2015, v ktorom sa konštatovalo, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného vozidla, je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne oprávnenému vzniká nárok.

11. Dospel k záveru okresný súd, že vozidlo bolo v oprave do 27.12.2017 vzhľadom na doručenie krycieho listu dňa 27.12.2017 bez možnosti ovplyvnenia poškodenej, teda opodstatnene. Náklady spojené s nájmom motorového vozidla sú skutočnou škodou, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Vychádzajúc zo Zákona č. 381/2001 Z.z. súčasťou skutočnej škody sú aj náklady spojené s odstraňovaním, resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodenej. V nadväznosti na to možno konštatovať, že v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním klienta žalovaného vznikla poškodenej škoda v podobe nutne a účelne vynaložených nákladov na prenájom motorového vozidla. Keby nedošlo k uvedenému protiprávnemu konaniu, nebolo by nutné odovzdať vozidlo do opravy, čakať, kým žalovaný vystaví krycí list na poistné plnenie za opravu a následne autoservis vydá poškodenej opravené vozidlo. Žalovaný namietal iba dĺžku trvania nájmu, nakoľko mal za to, že keďže faktúra bola servisom vystavená dňa 21.12.2017, opodstatnená dĺžka nájmu je tiež do 21.12.2017. Bolo však nepochybné preukázané a medzi stranami nesporné, že krycí list bol servisom doručený až 27.12.2017, kedy sa poškodená dozvedela o vykonaní opravy a možnosti vozidlo prevziať. V ten deň zároveň ukončil nájom. Žalovaný nepreukázal opak, nevyvrátil tvrdenú skutočnosť, ani ju nenamietal, teda nepoprel tvrdenie ohľadom doručenia krycieho listu servisom dňa 27.12.2017, ani nepreukázal doručenie v iný deň.

12. Bolo podľa okresného súdu nesporné, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Za nutne a účelne vynaložené náklady je možné považovať všetky náklady, ktoré boli vynaložené v obvyklej výške za účelom takej reparácie vzniknutých škôd, ktorá vedie k tzv. navráteniu do pôvodného stavu (restitutio in integrum). Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodená pocítovala následky škôd čo v najmenšej sfére, ideálne vôbec. Kým nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu (a to podľa okolností konkrétneho prípadu buď opravou poškodeného vozidla alebo vyplatením ceny poškodenému vozidlu), protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Náklady za prenájom náhradného vozidla je nutné považovať za účelne vynakladané do doby, keď bola škoda na vozidle reparovaná, a to vyplatením čiastky zodpovedajúcej vzniknutej škode. V danom prípade autoservis vydal vozidlo poškodenej až vydaním krycieho listu, čím sa vozidlo dostalo opäť do dispozičnej sféry poškodenej, preto ďalší prenájom náhradného vozidla nebol nutný.

13. Pokiaľ žalovaný nesúhlasil s dĺžkou nájmu do 27.12.2017, tak okresný súd uviedol, že bolo nepochybné, že dovtedy bolo vozidlo poškodenej v oprave, presne uvedené v servise, hoci faktúra za opravu bola vydaná dňa 21.12.2017. Servis však vozidlo nevydal do vydania krycieho listu a o ukončení opravy a možnosti prevzatia vozidla servis oznámil poškodenej až po doručení krycieho listu dňa 27.12.2017. Dovtedy poškodená nemala možnosť si vozidlo prevziať a skoršie vydanie faktúry nemôže byť na úkor poškodenej, ktorá nezavinila poškodenie vozidla, ani nutnosť opravy, ani doručenie krycieho listu 27.12.2017. Dĺžka opravy nebola zavinená poškodenou a od dĺžky trvania opravy, resp. zotrvania vozidla v servise, závisela dĺžka nájmu. A to všetko bez ohľadu na skutočnosť, že žalovaný má

zákonom stanovenú lehotu na šetrenie poisťnej udalosti, je v jeho záujme čo najrýchlejšie vybaviť poisťné šetrenie, pričom je nutné odlišovať od jednotlivých prípadov poisťných udalostí, keďže v danom prípade bolo vozidlo v servise a servis čakal na vydanie krycieho listu za vykonanú opravu. Vozidlo poškodenej sa dostalo opäť do jej reálnej dispozície až oznámením servisu o možnosti si prevziať vozidlo, t.j. 27.12.2017. Predtým nemala túto vedomosť a zotrvanie vozidla v servise nebolo jej zavinením a nemôže byť ani na jej úkor. Pokiaľ žalovaný namietá dĺžku nájmu do 27.12.2017, a to z dôvodu vystavenia faktúry za opravu dňa 21.12.2017, čo možno považovať za ukončenie opravy, je to vzťah medzi servisom a žalovaným. Vozidlo bolo v oprave/servise do 27.12.2017 v dôsledku potreby vykonania opravy a vydania krycieho listu za opravu, čo nebolo zavinením poškodenej, ale klientom žalovaného a žalovaným, a preto dĺžka nájmu do 27.12.2017, teda do reálnej možnosti poškodenej prevziať vozidlo z opravy, je opodstatnená a žalovaný je povinný uhradiť náklady za danú dĺžku nájmu do 27.12.2017, t.j. za 20 dní po 51,- Eur (20 x 51 Eur = 1.020,- Eur). Keďže žalovaný zaplatil iba časť, je povinný za zvyšnú časť neuhradeného nájmu doplatiť.

14. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalovaný namietal sumu 30,- Eur ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla fakturovaný poškodenej s tým, že žalobca nepreukázal opodstatnenosť tohto poplatku. Žalobca predložil okresnému súdu aktuálny cenník, z ktorého vyplýva okrem výšky denných nájmov za jednotlivé vozidlá aj tento jednorazový poplatok. Poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie, čistenie vozidla, a teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Treba odlišovať náklady za samotný denný nájom, teda za použitie náhradného vozidla, jeho opotrebenie v konkrétny deň nájmu a zároveň náklady spojené s prevzatím a odovzdaním, keďže vozidlo treba pristaviť, čo tiež sú určité náklady (napr. pohonné hmoty, cena práce osoby, ktorá vozidlo pripravila k prevzatiu, či prebratiu po skončení nájmu), či následné čistenie vozidla po prevzatí od klienta. Žalobca predložil cenník, z ktorého vyplýva okrem iného aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 30,- Eur. Z ničoho nevyplýva, že daný cenník je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o nájme. Závazkový vzťah medzi žalobcom a poškodenou vznikol uzavretím danej zmluvy, z ktorej nevyplýva, že cenník je súčasťou zmluvy. Zmluva odkazuje iba na zmluvné podmienky, ktoré však neboli okresnému súdu predložené a z ničoho relevantného nevyplýva, že cenník je súčasťou zmluvy, preto okresný súd daný cenník neakceptoval a žalobcovi nepriznal danú sumu 30,- Eur a v tej časti žalobu zamietol.

15. Je nepochybné, že poškodená mala prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jeho vozidla, v dôsledku čoho je jeho nárok voči žalovanému opodstatnený, čo medzi stranami nebolo sporné a namietané. Je však nutné súhlasiť so žalovaným, že musí ísť o náklady vynaložené nutne a účelne. Okresný súd mal za to, že nepochybné ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený ako podnikateľský subjekt si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Okresný súd sa zaoberal účelnosťou, ktorú posúdil za opodstatnenú. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinne zmluvného poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Tieto náklady však musia byť nutne a účelne vynaložené. Okresný súd skonštatoval, že náklady (51,- Eur/deň za 20 dní) boli vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy a do odovzdania poškodeného vozidla po vydaní krycieho listu a jeho doručenia servisu a boli vynaložené vo výške určenej v zmluve, čo žalovaný nenamietal. „Žalobca riadne vyfakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 98/2017, a to faktúrou č. 2017102 na sumu 1.050 Eur s DPH za 20 dní s poplatkom za prevzatie, pristavenie a čistenie vo výške 30,- eur. (l.č. 16) Výška nájomného je v súlade s uzavretou zmluvou o nájme č. 98/2017, a to 51,- Eur za deň, t.j. 20 dní x 51,- Eur, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť okrem sumy 30,- Eur za jednorazový poplatok, ktorý nebol dohodnutý v zmluve, ani v iných zmluvných dojednaniach. Pokiaľ je určený daný poplatok v Cenníku žalobcu, v danej veci je to irelevantné a nepostačujúce, keďže cenník nie je súčasťou zmluvy. V Zmluve bola riadne dojednaná cena nájmu (bez ohľadu na cenník) a bez akéhokoľvek ďalšieho poplatku.“ V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím

vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991).

16. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že pokiaľ žalovaný znížil plnenie aj o sumu 42,25 Eur ako výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho použitím po dobu prenájmu náhradného vozidla a z dôvodu, že poškodené vozidlo po uvedený čas používané nebolo, tieto hodnoty sa na poškodenom vozidle neznížili a k poklesu uvedenej hodnoty prichádza na náhradnom vozidle a sú zarátané v cene nájomného, tak okresný súd sa s týmto postupom a názorom žalovaného nestotožnil. Žalovaný totiž nepreukázal výpočet daných „výdavkov“ a tiež nie je zjavné, či zohľadňoval hodnotu poškodeného vozidla vzhľadom na jeho vek, pričom nemožno stotožňovať poškodené vozidlo a náhradné vozidlo, pokiaľ žalovaný tvrdí, že dané výdavky sú zarátané v cene nájomného. Okresný súd uviedol, že žalobca správne poukázal na to, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, „že tá výška je skutočne 42,25 Eur“. „Navyše absentuje akýkoľvek právny základ, na základe ktorého žalovaný pristúpil k takému odpočtu. Je možné iba konštatovať, že poisťovatelia využívajú pre takéto výpočet vyhl. MS SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorej aplikovateľnosť pre daný prípad je však vylúčená, pričom žalovaný nie je osobou - znalcom, ktorá v zmysle vyhlášky by mohla taký výpočet a pravidlá aplikovať. Žalobca poukázal, že náklady by mohli byť iba na pohonné hmoty, ktoré si poškodený znášal sám a neboli súčasťou faktúry za prenájom. Súd dospel k záveru, že žalovaný ničím nepreukázal svoje tvrdenia ohľadom daných nákladov, či výdavkov, ako ani to, že sú započítané/zohľadnené v cene nájmu. Z ničoho to nevyplýva, ako ani výpočet na takú sumu. Vzhľadom na § 150 a § 151 CSP bolo povinnosťou žalovaného svoje tvrdenia preukázať. Žalovaný však svoje tvrdenia nepreukázal, dokonca ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie tohto svojho tvrdenia ohľadom daných výdavkov. Keďže jednak neboli preukázané, zároveň žalobcom relevantne namietané, súd ich zároveň posúdil za svojvoľné posúdenie zo strany žalovaného bez relevantného základu. Žalovaný mal vedomosť, že žalobca namieta dané poníženie výšky plnenia, napriek tomu žalovaný ničím relevantným a hodnoverným nezodôvodnil a nepreukázal svoje tvrdenie. Ide o svojvoľné posúdenie zo strany žalovaného, preto nemožno na to prihliadať a taký postup teda súd posúdil za neopodstatnený. Nepostačuje tvrdenie žalovaného, že jeho postup je správny.“ Pred okresným súdom nepredložil žiadny výpočet na preukázanie zníženia sumy o 42,25 Eur, ako ani relevantný základ toho. Okresný súd nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by postup žalovaného bol správny, teda nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by sa malo plnenie žalovaného ponížiť o danú sumu 42,25 Eur. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, správnosť takého postupu a výšku takého poníženia plnenia. Na základe uvedeného bol okresným súdom vyhodnotený postup žalovaného v danej časti ako nepreukázaný, nedôvodný a nesprávny.

17. Okresný súd uviedol, že pokiaľ žalovaný poukazoval to, že „tunajší súd v konaní 6C/58/2018 rozhodol súd v obdobnom konaní medzi totožnými stranami konania“, tak odvolací súd zvyrazňuje závery okresného súdu v tejto rovine, v zmysle ktorých „je potrebné zdôrazniť, že žalovaný nepreukázal také rozhodnutie, pričom nebolo preukázané ani to, či dané konanie je vôbec právoplatne skončené. Zároveň je nutné podotknúť, že súd má vedomosť zo súdnej praxe, že na tunajšom súde je množstvo žalôb s obdobným predmetom konania, avšak tieto žaloby sa odlišujú, nie je možné ich stotožňovať a paušalizovať a je nutné každú vec osobitne posudzovať a prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu. Taktiež bolo rozhodnuté už aj v iných konaniach a dokonca obdobným spôsobom, pričom mnohé dané rozhodnutia nadobudli aj právoplatnosť. /Súd zároveň nad rámec uvádza, že pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie č.k. 6C/58/2018, ide o rozhodnutie v občiansko-právnom úseku, teda v reg. C./ Prípadný názor, či záver súdu v rozhodnutí 6C/58/2018, resp. iných rozhodnutí okresných súdov, je pre toto konanie irelevantné a nie je zaväzujúce, dokonca možno nie je ani právoplatné, na rozdiel od mnohých iných rozhodnutí v obdobnej veci, v ktorých bolo totožne rozhodnuté.“

18. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovaným v sume 671,75 Eur, bola potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 348,25 Eur uplatnená dôvodne, a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP. Okresný súd zdôraznil, že „- uplatnená suma voči žalovanému 1.050,- Eur, priznaná žalovaným vo výške 671,75 Eur, uplatnený rozdiel na súde 378,25 Eur, priznaná suma súdom 348,25 Eur, keďže opodstatnená suma je 1.020,- Eur (51 eur/deň x

20 dní) a z nej uhradená suma 671,75 Eur. Súd posúdil žalobcom uplatnený jednorazový poplatok 30,- Eur za neopodstatnený a taktiež poníženú sumu žalovaným ako nepreukázanú.“

19. Okresný súd uviedol, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o opodstatnenosti účtovania poplatku 30,- Eur. Je nepochybné, že poškodená si zapožičala vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozila v oprave (pričom dĺžka nebola poškodenou ovplyvniteľná) a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodenej na požičanie veci, ktorá jej má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou a nemožno nepriaznivost' stavu umocňovať u poškodenej neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťovala a hľadala opravovňu s najväčšou rýchlou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodenú tým, aby počas opravy poškodeného vozidla zisťoval napr. cenu nájomného u iných subjektov. Takým prístupom by bola poškodená neprimerane a nedôvodne zaťažovaná, zvlášť na to, že ona bola poškodená bez vlastného zavinenia. Okresný súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenej, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške. Pokiaľ žalovaný namietal dĺžku nájomného a zároveň trval na znížení nákladov o sumu 42,25 Eur, relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť. Okresný súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina - náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohla poškodená užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musela prenajať vozidlo - až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenájaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Dĺžka nájmu zodpovedá dobe zotrvania vozidla v oprave, ktoré bolo vydané ihneď po doručení krycieho listu, čo nebolo ovplyvniteľné poškodeným a ani jeho zavinením. V danom prípade vozidlo nebolo v oprave vinou poškodenej a nutnosť v servise tiež nebola vinou poškodenej. Vozidlo bolo nepochybne vydané v deň doručenia krycieho listu, na základe čoho poškodená vrátila náhradné vozidlo, teda dĺžka nájmu je opodstatnená. „Súd zároveň zdôrazňuje na zaužívanú súdnu prax, v zmysle ktorého jediným zásadným kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky nájmu náhradného vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťovnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov. Medzi stranami bolo nesporné, že krycí list zo strany žalovaného bol doručený servisu až dňa 27.12.2018. Dané doručenie potvrdil aj vo svojom prehlásení autoservis, žalovaný dané tvrdenie nevyvrátil, ani nenamietal (rozh. KS v BA 1Cob/85/2015...)“. Žalovaný svojvoľným vlastným určením stanovil výšku plnenia, čo nemožno akceptovať a po vykonanom dokazovaní sa zistil jeho postup ako nesprávny a neopodstatnený. Z uvedeného vyplývala výška škody 1.020,- Eur „(51 Eur x 20 dní), ktorú bol žalovaný povinný nahradiť. Keďže uhradil iba časť, je povinný zvyšnú časť doplatiť, t.j. 348,25 Eur (1.020,- Eur - 671,75 Eur). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. (30,- Eur) Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poisťového plnenia, t.j. od 26.01.2018, nakoľko ukončenie poisťového šetrenia bolo oznámené listom zo dňa 10.01.2018, v ktorom je uvedené, že šetrenie bolo ukončené dňa 10.01.2018, a teda začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 25.01.2018.“

20. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je žalovaný v omeškaní, v nadväznosti na čo žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. V tejto časti zohľadnil okresný súd skutočnosť vzniku pohľadávky na náhradu škody v rámci vzťahu medzi žalovaným a poškodenou, ktorá poškodená vystupovala v statuse fyzickej osoby. Preto bolo nutné podľa okresného súdu aplikovať Občiansky zákonník, a to pre úroky z omeškania, s ohľadom na náhradu daného plnenia upraveného predovšetkým v občianskoprávných predpisoch. Okresný súd posúdil primeranosť uplatnenej výšky úrokov z omeškania s poukazom na zaužívanú súdnu prax, preto okresný súd danú sadzbu osobitne nedokazoval. Okresný súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poisťového plnenia, t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade so zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov, či v súlade s ustálenou judikatúrou. Okresný súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 26.01.2018, keďže skončenie šetrenia bolo dňa 10.01.2018 a začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 25.01.2018. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťové plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov poskytol nižšie plnenie. Preto by bolo nespravodlivé a na úkor poškodeného, resp. jeho nástupcu - žalobcu, posúdiť omeškanie až doručením právoplatného rozhodnutia, keďže žalovaný bol povinný poskytnúť plnenie najneskôr do 25.01.2018. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o žalovanú istinu, a to bez relevantných dôvodov, bez

riadneho a opodstatneného odôvodnenia, či preukázania a bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia „(rozhodnutí KS v Košiciach z 09.04.2015, sp.zn. 2Co/240/2014, podľa ktorého žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty a s týmto názorom sa súd stotožňuje)“. Okresný súd priznal úroky z omeškania od 26.01.2018, avšak iba z priznanej sumy, t.j. zo sumy 348,25 Eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol, t.j. v časti úrokov z omeškania zo sumy 30,- Eur. Vzhľadom k tomu, že hoci žalobca bol úspešný iba v časti, jeho neúspech spočíva iba v nepatrnej časti (menej ako 10%), tak okresný súd s poukazom na čl. 4 CSP a s poukazom na zaužívanú doterajšiu prax, priznal žalobcovi náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

21. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v časti výroku I. a III., a to z dôvodu, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a je aj nepreskúmateľný (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP). Súd prvej inštancie vyhovel sčasti žalobe a ustálil, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Okresný súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2017 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z právneho hľadiska podľa okresného súdu započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou, avšak účinky sú rovnaké ako v prípade platenia. Zmluvné strany sa dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď vyhovel žalobe žalobcu a priznal tak žalobcovi aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie žaloby. Žalobca uplatnil žalobou nárok vyplývajúci z práva poškodenej podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z poškodeného postúpením podľa § 524 OZ. Ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. tak na rozdiel od § 823 OZ zakladá priamy nárok poškodenej proti poisťovateľovi na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá poistený. Podmienkou pre to, aby bol žalobca v konaní úspešný je podľa žalovaného preukázanie tohto nároku. V danom prípade je potrebné zodpovednosť za škodu posudzovať podľa § 427 ods. 2 v spojení s ods. 1 OZ, teda ako zodpovednosť prevádzkovateľa osobného motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda poškodenej, pričom ide o zodpovednosť objektívnu, teda na jej vznik sa nevyžaduje zavinené konanie. Existenciu príčinnej súvislosti medzi osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a vznikom škody, je potrebné v každom konkrétnom prípade bezpochybné preukázať, teda nemožno ju len predpokladať. Ide o vzťah príčiny - osobitnej povahy prevádzky motorového vozidla a následku - vzniku škody.

22. Odvolateľ zdôraznil, že v danom prípade sa mal súd prvej inštancie zaoberať naplnením predpokladov vzniku zodpovednosti prevádzkovateľa (poisteného) osobného motorového vozidla za škodu podľa § 427 ods. 2 OZ ako v ďalšom nevyhnutného predpokladu vzniku povinnosti žalovaného podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. nahradiť poškodenému, resp. po postúpení pohľadávky na náhradu škody žalobcovi, škodu. V danom prípade, vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žalovaného nároku a súčasne zo znenia zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi poškodeným a žalobcom, od ktorej odvodzoval žalobca svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby v spore, tak škode mali zodpovedať poškodeným účelne vynaložené náklady za nutné užívanie náhradného osobného motorového vozidla, ktorého užívanie bolo v príčinnej súvislosti so škodou na osobnom motorovom vozidle poškodenej. Súd prvej inštancie v konaní neskúmal, či došlo k vzniku pohľadávky uplatnenej žalobcom, t.j. či došlo k vzniku pohľadávky poškodenej na náhradu škody v rozsahu požadovanej sumy 348,25 Eur zodpovedajúcej účelne vynaloženým nákladom za nutné užívanie náhradného motorového vozidla a okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keďže uzavrel, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, avšak v danom prípade nedošlo k účinkom platného postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu a žalobca tak nebol aktívne vecne legitimovaný v spore, a teda nositeľom žalovaného nároku. Skutočnou škodou je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodenej. Ide o rozdiel v hodnote majetku poškodenej pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Z ceny poškodenej veci po jej poškodení sa vychádza aj podľa § 443 OZ. Tento rozdiel v hodnote majetku je potrebné nahradiť či už peňažným plnením, alebo uvedením veci do predošlého stavu. Skutočnou škodou je aj ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť náklady na zaobstaranie si náhradných pôžitkov v čase, kedy nemohol dočasne poškodenú vec užívať (t.j. do vykonania jej opravy)

v dôsledku škodovej udalosti užívať, ako tomu malo byť aj v danom prípade. Škoda vzniká dlžníkovi vtedy, keď svojmu veriteľovi dlžnú čiastku zaplatil; sama skutočnosť, že veriteľ má voči dlžníkovi nejakú pohľadávku, nie je škodou (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.04.2016, sp.zn. 3 Cdo 467/2013). Pokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú pohľadávku svojmu veriteľovi, čo v danom prípade poškodená žalobcovi nezaplatila, nemôže úspešne „uplatniť“ nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, lebo škoda mu zatiaľ nevznikla. Za škodu nemožno považovať len samotnú existenciu pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o priznaní pohľadávky. Až keď dlžník pohľadávku veriteľovi zaplatí, vzniká dlžníkovi voči tretej osobe právo na náhradu škody.

23. V odvolaní žalovaný uviedol, že poškodená doposiaľ nevynaložila náklady na užívanie náhradného osobného motorového vozidla, neplnila svoj peňažný záväzok voči žalobcovi podľa zmluvy i o nájme a neuhradila mu nájomné za dočasné prenechanie náhradného motorového vozidla, ktoré mu žalobca vyfakturoval. Poškodenej tak, podľa žalovaného, v zmysle právneho výkladu i skutočnej škody doposiaľ nevznikla škoda, ktorej náhrady sa žalobca (ako subjekt, na ktorý mal postúpením pohľadávky prejsť nárok na náhradu škody) voči žalovanému v súdnom konaní domáhal. A na tom nemení nič ani skutočnosť, že Zmluvou o postúpení pohľadávky malo dôjsť zároveň k započítaniu pohľadávky poškodenej voči žalobcovi na zaplatenie odplaty za postúpenie žalovanej pohľadávky na náhradu škody s pohľadávkou žalobcu voči poškodenej na uhradenie nájomného podľa Zmluvy o nájme. Samotné započítanie vzájomných pohľadávok poškodenej a žalobcu malo na majetkovú sféru žalobcu len ten dopad, že na jednej strane u poškodenej nedošlo k úbytku majetkových hodnôt zodpovedajúcemu peňažnému plneniu poškodenej voči žalobcovi v podobe úhrady nájomného a na druhej strane ani k rozmnoženiu majetku zodpovedajúcemu peňažnému plneniu žalobcu poškodenej v podobe zaplatenia odplaty za postúpenie budúcej pohľadávky na náhradu škody (ktorý úbytok by sa vzájomne kryl s prírastkom) a teda nedošlo k účinkom postúpenia žalovanej pohľadávky na náhradu škody, keď nedošlo k vzniku takejto pohľadávky poškodenej na náhradu škodu. Súd prvej inštancie dospel po vykonanom dokazovaní právnomu záveru, že žalobca je nositeľom žalobou uplatňovaného nároku a na jeho strane je dostatok aktívnej vecnej legitímácie. Žalovaný poukázal aj na závery, ktoré vyplývajú aj „z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Uznesenia sp. zn. 3 MCdo 3/2015 zo dňa 23.06.2016“.

24. V odvolaní odvolateľ uviedol, že priznal pri likvidácii poisťnej udalosti poisťné plnenie vo výške 671,75 Eur poškodenému za 14 dní nájmu náhradného vozidla, čo pri dennom nájmom t.j. 51,- Eur, je celkovo 714,- Eur. Žalovaný skrátil dobu prenájmu za náhradné vozidlo na 14 dní podľa rozsahu vykonaných prác, pričom bola zohľadnená aj doba potrebná na dodanie náhradných dielov. Predmetné vyplýva z faktúry č. 1175017 vystavenej autoservisom ALTERIA MOTOR, s.r.o., kde sa jednoznačne uvádza, že dátum dodania tovaru, poskytnutia služby je 21.12.2017. Na základe predmetnej faktúry bolo poškodenej vyplatené poisťné plnenie za opravu poškodeného vozidla. Nájomné 714,- Eur za 14 dní nájmu žalovaný znížil o 42,25 Eur, čo predstavuje výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu nájmu náhradného vozidla. Žalovaný teda neakceptoval dĺžku doby nájmu, nakoľko z faktúry nepochybne vyplýva dátum dodania tovaru, poskytnutia služby 21.12.2017. Podľa žalovaného postup pri likvidácii poisťnej udalosti bol správny. „Nesprávnym je naopak Rozsudok, ktorý žalobcovi priznal ním požadovanú sumu 348,25 Eur (teda sumu nad rámec žalovaným uhradeného poisťného plnenia), nakoľko týmto postupom súd prvej inštancie akceptoval nárok žalobcu na náhradu nájomného za užívanie náhradného vozidla po dlhšiu dobu ako bolo účelné a nutné.“ Napadnutý rozsudok je podľa žalovaného nepreskúmateľný. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak bude žaloba v celom rozsahu zamietnutá.

25. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli akokoľvek spochybníť správnosť skutkových zistení a právnych záverov súdu prvého stupňa. Žalovaný v konaní pred okresným súdom nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by rozsudkom priznaný nárok mohol akokoľvek spochybníť. Odvolanie je len prejavom nesúhlasu žalovaného s rozsudkom, postoj žalovaného však nemá vecné ani právne opodstatnenie. Žalobca napadnutý rozsudok považoval za vecne správny a okresný súd sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania. Okresný súd podľa žalobcu celú vec správne posúdil a vyhodnotil, keď v rozhodnutí dospel k záveru, že „v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2017 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska započítanie má charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil,

avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia (vid Fekete: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2.diel, 2011, str. 1708).“ Zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. Ak by sa malo vychádzať z tvrdení žalovaného, na vznik aktívnej vecnej legitímácie žalobcu „chýba“ faktický presun finančných prostriedkov poškodeného do dispozičnej sféry žalobcu, čo považoval žalobca v celom rozsahu za nelogické a rozporné so zákonom, ako i so zásadami civilného práva. Predsa stav, kedy by sa úbytok kryl s prírastkom, by jednoznačne nastal, i za predpokladu, že poškodený uhradí faktúru a následne uzatvorí zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá by zachycovala už len tento právny úkon (bez započítania) a žalobca by poskytol poškodenej finančnú hodnotu zodpovedajúcu odplate. Jediný rozdiel je, že medzi úbytkom a prírastkom by jestvovalo určité časové obdobie, nakoľko splnenie vzájomných záväzkov medzi poškodenou a žalobcom by už nebolo predmetom jednej zmluvy. Právny záver prvoinštančného súdu preto nepochybne vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a zároveň je súladný s ustálenou súdnou praxou tunajšieho súdu, ako i iných súdov. V otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu za obdobných skutkových okolností poukázal na „Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 18Cb/106/2018, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 18Cb/133/2018, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 20.03.2018 sp. zn. 19Cb/201/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 20.03.2018 sp. zn. 10Cb/136/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 15.03.2018 sp. zn. 18Cb/249/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 29.03.2018 sp. zn. 18Cb/272/2017, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 07.06.2018 sp. zn. 18Cb/3/2018, Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 03.05.2018 sp. zn. 18CW8/2018, Rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 06.09.2018 sp. zn. 17Cb/23/2018, Rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 17C/8/2018 a Rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 12.11.2018 sp. zn. 8Cb/37/2018.“

26. Žalobca vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že v zmysle predmetných rozhodnutí mali sudy s poukazom na Zmluvu o postúpení pohľadávky, kde k úhrade nájomného došlo započítaním, existenciu škody za jednoznačne preukázanú. K otázke samotného vzniku práva žalobcu poukazuje súd na obsah zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodenou ako postupcom v bode 5, kde si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov; na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo momentom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky, čím je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného v nadväznosti na citované dojednanie bodu 5 zmluvy o postúpení pohľadávky. Na základe úpravy § 442 ods. 1 OZ (pri zohľadnení povahy postúpenej pohľadávky, ktorá sa postúpením nemení) a v spojení s úpravou vyplývajúcou zo špeciálneho právneho predpisu - Zákona č. 381/2001 Z.z., a to § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, sudy žalobám vyhovel ako skutkovo a právne dôvodným a priznali žalobcovi celú žalovanú istinu, ktorá zodpovedala rozdielu sumy uplatneného poistného plnenia a sumy žalovaným vyplateného poistného plnenia. K účinkom platného postúpenia pohľadávky v danom prípade jednoznačne došlo momentom uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2017, s poukazom na čo mohol žalobca túto uplatniť v súdnom konaní, pričom práve započítanie je nutné považovať za moment jej vzniku. Vzhľadom na uvedené preto nesporne došlo k účinkom platného postúpenia pohľadávky, pričom právnu argumentáciu žalovaného ohľadom neexistencie škody, platného postúpenia žalovanej pohľadávky a s tým súvisiaceho nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, považoval žalobca v celom rozsahu za nedôvodnú a neopodstatnenú.

27. K žalovaným tvrdenej nepreskúmateľnosti žalobca uviedol, že pokiaľ žalovaný okrem iného poukázal na nesprávnosť rozhodnutia v jeho údajnej nepreskúmateľnosti, a to z dôvodu, že okresný súd akceptoval nárok žalobcu na náhradu nájomného za užívanie náhradného vozidla po dlhšiu dobu ako bolo účelné a nutné (tvrdenia žalovaného) žalobca ich považoval za zavádzajúce, nakoľko okresný súd sa podrobne vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami a odôvodnenie rozsudku plne zodpovedá všetkým požadovaným náležitostiam v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla treba považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenej a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Až poskytnutím peňažného plnenia (prípadne dorúčením krycieho listu), ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodenej, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného

vozidla poškodená ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Povinnosť nahradiť náklady za prenájom náhradného vozidla za obdobie od dopravnej nehody do obdobia výplaty poistného plnenia (doručenia krycieho listu), pri kumulatívne splnenej podmienke oznámenia poskytnutia poistného plnenia a jeho výšky, je nielen v súlade s účelom povinného zmluvného poistenia, pretože poisťovňa má vykonať likvidáciu udalosti bez zbytočného odkladu, ale javí sa aj ako logické, rozumné či spravodlivé a navyše v súlade so všetkými právnymi zásadami a aj ako správne právne posúdené. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov ak na ne vzniká oprávnenému nárok. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným pričom tento v rámci svojej procesnej obrany nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by sa potvrdenie autoservisu o servise a odovzdaní vozidla poškodenej nezakladalo na pravde. Dojednanie podmienok vydania opraveného vozidla poškodenej je v kompetencii žalovaného, pričom toto je okolnosť, ktorú poškodená nevedela nijakým spôsobom ovplyvniť. Práve naopak ak chcela poškodená zabezpečiť riadne plnenie žalovaného, nechala vykonať opravu v zmluvnom autoservise, ale bola tak povinná akceptovať podmienky servisu. Od poškodenej nemožno spravodlivo požadovať, aby tieto náklady znášala sama, keďže aj po túto dobu trval následok škodovej udalosti, a to obmedzenie jeho vlastníctva. Tiež položka 42,25 Eur predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a byť tejto poistnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp.zn. 13Cob/110/2017 a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil.

28. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď vyhovel žalobe žalobcu a priznal tak žalobcovi aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na podanie žaloby. Súd prvej inštancie v konaní neskúmal, či došlo k vzniku pohľadávky uplatnenej žalobcom, t.j. či došlo k vzniku pohľadávky poškodeného na náhradu škody v rozsahu požadovanej sumy 348,25 Eur zodpovedajúcej účelne vynaloženým nákladom za nutné užívanie náhradného motorového vozidla a okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keďže uzavrel, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, avšak v danom prípade nedošlo k účinkom platného postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu a žalobca tak nebol aktívne vecne legitimovaný v spore, a teda nositeľom žalovaného nároku. Súd prvej inštancie dospel vo vykonanom dokazovaní k nesprávnemu právnemu záveru, že žalobca je nositeľom žalobou uplatňovaného nároku a na jeho strane je dostatok aktívnej vecnej legitimácie.

29. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa žalobca písomne k momentu rozhodovania odvolacieho súdu nevyjadril.

30. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného podľa § 379 v spojení s § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

31. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/110/2019-248 zo dňa 16.10.2019, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného pred jeho vyhlásením a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

32. Podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

33. Vo všeobecnosti k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd považuje za podstatné na tomto mieste poukázať na to, že s ohľadom aj na iné odvolacie sporové právne veci prebiehajúce medzi rovnakými sporovými stranami sa zdôrazňuje, že každú z nich môžu posudzovať len v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov. Uvedené teda znamená, že pri konkrétnej sporovej právnej veci

môže krajský súd posudzovať a vyjadrovať sa k záverom obsiahnutým v napadnutom rozsudku okresného súdu len v úzkej väzbe na vymedzené odvolacie dôvody. Zdôrazňuje odvolací súd, že teda v konkrétnej sporovej právnej veci ak odvolateľ neurobil predmetom posudzovania odvolacieho konania konkrétne zadefinované odvolacie dôvody, tak potom nemohlo byť rozhodnutie okresného súdu, jeho správnosť vyhodnocovaná v rovine iných odvolacích dôvodov, ktoré vyvstali v iných veciach, ktoré boli prejednávané krajským súdom ako súdom odvolacím. Krajský súd akcentuje, že preto v prejednáwanej sporovej právnej veci sa mohol vyjadrovať vo väzbe k záverom okresného súdu obsiahnutým v napadnutom rozsudku okresného súdu, len k tomu, čo odvolateľ rozporoval v rámci odvolacieho konania, a to čo sa nestalo predmetom odvolacieho konania, zostalo len v záveroch vyjadrených okresným súdom v napadnutom rozhodnutí. Je preto namieste zdôrazniť tento postup krajského súdu, a to aj vo vzťahu k princípu právnej istoty s poukazom na Čl. 2 ods. 2 CSP. Opätovne akcentuje odvolací súd, že ak niektoré závery okolností neurobil odvolateľ spornými vo vyvolanom odvolacom konaní, tak zákonite ani k nim nemal priestor možnosť sa vyjadriť odvolací súd, a tým boli ponechané závery okresného súdu, vyjadrené v napadnutom rozhodnutí.

34. Za aplikácie § 379, § 380 ods. 1 CSP, krajský súd posudzoval rozsudok okresného súdu a v ňom vyjadrené závery a zhodnotenia len v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalovaného. Ak žalovaný nepoužil v rámci podaného odvolania iné argumenty, než len tie, ktoré boli obsiahnuté v ňom podanom odvolaní, tak následne Krajský súd v Žiline ako súd odvolací mal zákonný priestor sa zaoberať len tými argumentmi, ktoré mali charakter kvalifikovaného odvolacieho dôvodu. Čo nebolo predmetom odvolania žalovaného, t.j. čo žalovaný v odvolaní nenamietal sa zákonite potom ani nemohlo stať predmetom konania a posudzovania krajským súdom ako súdom odvolacím.

35. V procesnej rovine žalovaný považoval napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný pre neúplnosť dôvodov podľa odvolateľa rozhodných pre vecne správne rozhodnutie sporu. Uvedený dôvod je možné podradiť i pod § 365 ods. 1 písm. b) CSP, v odvolaní ho žalovaný podradil pod § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Za naplnenie nesprávneho procesného postupu, znemožňujúceho žalovanej strane uskutočňovať jej patriace procesné práva, považoval odvolateľ to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so všetkými dôkazmi a tvrdeniami uplatnenými v rámci obrany voči žalobe.

36. K vyššie uvedenému odvolací súd primárne uvádza, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (napr. II. ÚS 383/06). Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa k veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

37. Preskúmaním napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil, že by jeho odôvodnenie nezodpovedalo vyššie uvedenej právnej úprave. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa záverov zjednocujúceho Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 2/2016 „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa nedotkli podstaty a zmyslu vyššie uvedeného stanoviska; vzhľadom na to treba toto stanovisko považovať za aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po uvedenom dni (uznesenie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 V Cdo/2/2017 z 19. apríla 2017). Uvedené primerane platí aj pre odvolacie konanie.

38. V danom prípade odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nedáva podklad pre uplatnenie druhej vety Stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu

neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabikh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

39. Niet pochýb, že len skutočnosť, že odôvodnenie rozhodnutia súdu nie je podľa predstáv strán sporu, sama o sebe nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Niet pochýb ani o tom, že len subjektívny názor strán sporu o nedostatočnom odôvodnení súdneho rozhodnutia nezakladá nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bolo znemožnené strane uskutočňovať jej patriace procesné práva, avšak to až do toho momentu, kým namietaný postup súdu nedosiahne takú intenzitu, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces.

40. V danom prípade podľa odvolacieho súdu k takej žalovaným namietanej vade procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorá by predstavovala naplnenie § 365 ods. 1 písm. b) CSP, nedošlo. Odvolací súd zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (k tomu pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno to chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higijs c. Francúzsko z 19. februára 1998) [pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 345/2012-30 z 26.11.2012]. Uvedené kritériá pre dostatočné odôvodnenie napadnutý rozsudok okresného súdu splnil. K tomuto záveru dospel odvolací súd po jeho preskúmaní, keď z rozsudku bolo zrejmé, že súd prvej inštancie sa dostatočne vyjadril k skutkovým a právnym otázkam relevantným pre rozhodnutie o spore. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku dostatočne uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, ktoré dôkazy vykonal, ktoré nevykonal a prečo, ako vykonané dôkazy zhodnotil a v akých vzájomných súvislostiach. Rovnako dostatočné je aj odôvodnenie týkajúce sa právneho posúdenia veci, keďže z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, pod hypotézu akej právnej normy bol subsumovaný zistený skutkový stav a podľa akej právnej normy bola vec posúdená. V tomto smere je dostatočné nielen samotné vymenovanie a odcitovanie zákonných ustanovení, právnych noriem, ale z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne vyplýva, akým spôsobom boli tieto ustanovenia aplikované a ako sa premietli do samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie (pozri III. ÚS 119/03). To, že sa odvolateľ nestotožnil so skutkovým a právnym hodnotením veci a samotným meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie o spore, bez ďalšieho netvorí vadu procesného postupu súdu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania (sporovej strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

41. Odvolateľ teda v podstate vytýka rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že sa nestotožnil s ním predkladaným hodnotením skutkového stavu a právnym názorom a že okresný súd v konečnom dôsledku vychádzal zo záveru o neunesení dôkazného bremena žalovaného vo vzťahu k jeho obrane, založenej primárne na potrebe konštatovať nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, ako i ďalšími skutočnosťami uvedenými v odvolaní. Nie je však možné dôvodne vytýkať súdu prvej inštancie, že sa vo svojom rozhodnutí v odôvodnení nevysporiadal s argumentáciou sporových strán podľa predstáv odvolateľa. V rámci celého prvoinštančného konania mal žalovaný vytvorený dostatočný priestor pre produkovanie svojej obrany voči žalobe i jej preukázania. To, že v konečnom dôsledku súd prvej inštancie dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena na preukázanie obrany uplatnenej žalovanou stranou a žalobe vyhovel, teda, že žalovaný v spore neuspel, nie je možné interpretovať ako porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany, v rozsahu ktorý postačoval na konštatovanie, že žalovaný dostal odpoveď na všetky podľa neho vyjadrené podstatné okolnosti prípadu. Krajský

súd vzhľadom k uvedenému poukazuje na to, že mal v rámci svojho konania spôsobilý predmet posudzovania, hodnotenia, a to rozsudok okresného súdu s náležitosťami odôvodnenia, ktoré vyžaduje § 220 ods. 2 CSP.

42. Z vyššie uvedeného potom podľa záverov odvolacieho súdu vyplýva, že v danom prípade nejde o nepreskúmateľné súdne rozhodnutie, ale o rozhodnutie, s ktorého závermi, a to tak skutkovými ako aj právnymi, sa odvolateľ nestotožňuje. Polemizovanie - nespokojnosť odvolateľa s hodnotením vykonaného dokazovania a právnym posúdením sporu súdom prvej inštancie, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP), nezakladá dôvodnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) CSP.

43. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu uvádza, že žalobca preukázal nevyhnutnosť a účelnosť nákladov vynaložených v súvislosti s poisťnou udalosťou zapožičaním vozidla počas opravy poškodeného vozidla, ktorú poisťnú udalosť spôsobil klient žalovaného. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla krajský súd zdôrazňuje, že pokiaľ poškodenej z titulu škodovej poisťnej udalosti bol vnútený tento skutkový a právny stav, keď nemohla užívať svoje motorové vozidlo a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla po dobu opravy svojho vozidla, nie je možné spravodlivo požadovať, aby poškodenej si v takejto situácii robila prieskum trhu o najnižšom nájomnom za poskytnutie náhradného motorového vozidla. Poisťnou udalosťou bol poškodenej vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý ak ho musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla, tak náklady nájomného z takéhoto stavu vzniknuté sú nákladmi, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi v rámci vzniku poisťnej udalosti zaplatiť. Dobu opravy poškodeného motorového vozidla bolo zrejmé, že poškodenej nemala možnosť ovplyvniť, preto ani v tomto smere doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej poisťnej udalosti ako škodovej udalosti. Okresný súd v napadnutom rozsudku ustálil, že „Z faktúry síce vyplýva dátum vystavenia 21.12.2017, avšak z toho nevyplýva, že vozidlo bolo servisom odovzdané poškodenému v ten deň. Z predložených listín, a to predovšetkým z listu žalovaného vyplýva, že žalovaný oznámil ukončenie likvidácie poškodenému listom zo dňa 10.01.2018 s tým, že opravovni bude poukázaná suma 671,75 Eur. Krycí list bol servisu doručený dňa 27.12.2017, čo bolo medzi stranami nesporné, žalobcovo tvrdenie nebolo žalovaným namietané, ani vyvrátené, ani rozporované v tejto časti, preto súd v zmysle CSP túto skutočnosť osobitne nedokazoval, medzi stranami bola nesporná a nebola rozporovaná. Žalobca uviedol, že servis po doručení krycieho listu bezodkladne informoval poškodeného a v rovnaký deň poškodený vrátil vozidlo, t.j. 27.12.2017. Uvedené vyplýva aj z čestného prehlásenia a dané skutočnosti súd posúdil ako nesporné medzi stranami, a to s poukazom na § 151 a § 186 CSP. Teda je možné konštatovať, že vozidlo bolo v oprave do 27.12.2017. Faktúra je síce vydaná dňa 21.12.2017, avšak je nepochybné, že krycí list bol servisu doručený až 27.12.2017, servis bezodkladne informoval poškodeného, ktorý v ten deň vrátil náhradné vozidlo“ a tiež uzavrel „že vozidlo bolo v oprave od 05.12.2017, a poškodený až od 08.12.2017 si prenajal vozidlo, keďže podľa jeho uvedenia vyplývajúce v čestnom prehlásení, bolo nevyhnutné prenajať vozidlo. Poškodenej síce nevystupovala ako podnikateľský subjekt, avšak je nesporné, že v súčasnom živote je vozidlo pre bežného jednotlivca vozidlo nevyhnutnosťou a to o to viac, pokiaľ je zamestnaný, má rodinu,... Je nepochybné, že poškodenej mala vozidlo, ktoré bolo poškodené nie jej zavinením a počas opravy vozidla bola obmedzená v tom smere, preto si vozidlo prenajala. Predsa poškodenej nemôže byť obmedzovaná zavinením iného. Súd posúdil, že poškodenej potrebovala vozidlo, čo aj sama prehlásila v liste z 27.12.2017 a žalovaný uvedenú skutočnosť nerozporoval“. Ak tieto závery okresného súdu spolu so závermi uvedenými v bode 30, 31 napadnutého rozsudku okresného súdu, žalovaný relevantne nespochybnil a ani nevyvrátil, tak pre odvolací súd nebol priestor na to, aby sa od nich vo vyvolanom odvolacom konaní odklonil.

44. Odvolací súd na tomto mieste uvádza, že základom jeho rozhodnutia bolo teda posúdenie (ne)dôvodnosti odvolania žalovaného, z ktorého boli vzaté do úvahy len tie odvolacie dôvody, ktoré nemali charakter novoty uplatnenej až v rámci odvolacieho konania. Krajský súd sa oboznámil s námietkou aktívnej vecnej legitímácie, tak ako ju vykvalifikoval žalovaný v ním podanom odvolaní zo dňa 7.02.2019. V tomto smere sa poukazuje osobitne i na zápisnicu z ústneho pojednávania uskutočneného okresným súdom zo dňa 10.01.2019 vo vzťahu k námietke žalovaného v rovine aktívnej legitímácie žalobcu. Vzhľadom k procesno-právnej situácii krajský súd odkazuje na Zmluvu o postúpení pohľadávky, tak ako je súčasťou spisového materiálu č.l. 7 a nasl. spisu, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako postupníkom a poškodenej P. E., podľa ktorej sa v bode 1. konštatuje „postupca má

peňažnú pohľadávku voči Generali poisťovňa, a.s. (ďalej len „poisťovňa“), ako likvidačný zástupca, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom BMW X5, EČV: ZA723EX vo výške 1.500,- Eur s DPH, z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 4.12.2017 na vozidle Hyundai i30, EČV: KM666BF“ (č.l. 7 spisu). Z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodenou vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodenej voči poisťovni, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola i náhrada nákladov, ktoré boli následne uplatnené žalobou. Krajský súd dodáva, že poškodená bola veriteľom, pretože mala pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpila žalobcovi, preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného v odvolaní o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. Z obsahu zmluvy o postúpení vyplýva z bodu 5 „Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa popisom tejto zmluvy započítavajú, pričom Náhradné vozidlo si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet“ (č.l. 8 spisu). Práve v rovine tohto odvolacieho dôvodu sa žiada na tomto mieste podľa odvolacieho súdu poukázať na závery okresného súdu, v zmysle ktorých, okresný súd konštatoval, že „Súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2017 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska započítanie má charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké ako v prípade platenia (vid Fekete: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2.diel, 2011, str. 1708). V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 1.050,- Eur. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 27.12.2017. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 27.12.2017 nepochybne vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 1.050 Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 1.050 Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 2017102. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. (l.č. 7) Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu. - K danému záveru súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp.zn. 3Cob/220/2017, v ktorom je vyslovený totožný názor v obdobnej veci, v zmysle ktorého zmluvou o postúpení došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom a teda úhrada nájomného supluje samotné postúpenie a teda je daná aktívna legitímácia, pričom nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka.“ Odvolací súd tieto závery okresného súdu vyhodnotil ako vecne správne a ani na základe odvolacej argumentácie žalovaného nevidel priestor na odklon od záverov súdu prvého stupňa. Zdôrazňuje, že ak k úhrade nájomného poškodenou voči žalobcovi došlo formou započítania (čo poznamenáva krajský súd je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady), tým vznik a existencia škody bola preukázaná, ak sa zmluvné strany zmluvy o postúpení pohľadávky dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodenej na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo navzájom započítavajú. Dlžníkom z nároku na poistné plnenie nebola poškodená, keďže vo vzťahu k tomuto nároku na poistné plnenie, ktorý bol predmetom zmluvy o postúpení, dlžníkom je žalovaný.

45. V konečnom dôsledku teda z dôkaznej situácie v prvoinštančnom konaní, vo väzbe na závery tak okresného súdu, ako aj na vyššie uvedené závery krajského súdu, nebolo možné v odvolacom konaní v okolnostiach konkrétnej prejednávanej veci, za ustáleného skutkového stavu súdom prvej inštancie a odvolacích dôvodov žalovaného, ktorými bol odvolací súd viazaný, rozhodnúť inak, ako rozsudok okresného súdu potvrdiť v napadnutom výroku o povinnosti zaplatiť 348,25 Eur s príslušenstvom ako vecne správne rozhodnutie a tým potvrdiť ako vecne správny i (závislý) výrok napadnutého rozsudku okresného súdu o náhrade trov konania (§ 387 ods. 1 CSP).

46. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením za aplikácie § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.